

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1152/2014**2022/EØS/13/41****av 4. juni 2014****om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU med hensyn til tekniske
reguleringsstandarder for fastsettelse av den geografiske beliggenheten til relevante
kreditteksponeringer med henblikk på beregning av institusjonsspesifikk
motsyklisk kapitalbuffer(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak⁽¹⁾, særlig artikkel 140 nr. 7 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Beregningen av institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffersetser krever at beliggenheten til kravene til ansvarlig kapital for alle kreditteksponeringer i en bestemt institusjon, herunder eksponeringer i handelsporteføljen og alle verdipapiriseringseksponeringer, identifiseres geografisk.
- 2) Den geografiske beliggenheten bør fastsettes på grunnlag av beliggenheten til risikoen ved eksponeringene. Dette sikrer at ekstra reserver som bygges opp fra gjennomføringen av den motsykliske bufferen, tildeles det finansielle systemet med for høy kredittvekst.
- 3) Hjemstedet til skyldneren («obligor») eller debitoren («debtor») bør normalt brukes for å bestemme den geografiske beliggenheten til alle kreditteksponeringer, siden dette anses for å være best egnet til å gjenspeile stedet der risikoen er lokalisert, og derfor er av betydning for det finansielle systemet. Den geografiske beliggenheten til kreditteksponeringer identifisert som eksponeringer mot spesialiserte foretak i henhold til artikkel 147 nr. 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽²⁾ bør imidlertid baseres på beliggenheten til eiendelene som genererer inntektene som er hovedkilden for tilbakebetaling av forpliktelsen.
- 4) For en klar og utvetydig forståelse av tiltakene for å identifisere den geografiske beliggenheten til de berørte kreditteksponeringene er det viktig å definere de tekniske termene som brukes i denne forordningen.
- 5) Eksponeringer mot en juridisk person bør i prinsippet henføres til medlemsstaten eller tredjelandet der denne personen har sitt forretningskontor. En juridisk persons faktiske hovedkontor og forretningskontoret kan imidlertid være på forskjellige steder. Dette er blitt anerkjent av Domstolen i dens avgjørelser i sak C-81/87 (Daily Mail), C-212/97 (Centros), C-208/00 (Überseering), C-167/01 (Inspire Art), C-411/03 (Sevic) og C-210/06 (Cartesio). For å sikre en korrekt fordeling av den motsykliske kapitalbufferen i disse tilfellene bør institusjoner som er klar over at et slikt avvik foreligger for en skyldner, henføre de relevante eksponeringene til det faktiske hovedkontoret til den berørte juridiske personen.
- 6) For eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering (IKI) er det hensiktsmessig at de henføres til hjemstedet til skyldneren i den underliggende eksponeringen, som definert i denne forordningen. Dersom det er urimelig krevende å identifisere skyldneren i den underliggende eksponeringen, kan eksponeringen mot innretningen for kollektiv investering henføres til institusjonens hjemstat.
- 7) Eksponeringer mot andre eiendeler bør henføres til institusjonens hjemstat dersom deres skyldner ikke kan identifiseres.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 309 av 30.10.2014, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 81/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 44 av 2.7.2020, s. 65.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

- 8) Forholdsmessighets- og vesentlighetshensyn bør tas i betraktning for institusjoner som har begrenset utenlandsk samlet eksponering eller begrenset handelsporteføljeaktivitet, gjennom å tillate bruk av enklere fordelingsmetoder for disse institusjonene. Formålet er å lette byrden for mindre institusjoner, som normalt har begrenset utenlands- og handelsporteføljeaktivitet.
- 9) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarter som Den europeiske banktilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 10) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarter som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «generell kreditteksponering» det risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 for en eksponering omhandlet i artikkel 140 nr. 4 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU,
- 2) «handelsporteføljeeksponering» det risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 for en eksponering omhandlet i artikkel 140 nr. 4 bokstav b) i direktiv 2013/36/EU,
- 3) «verdipapiriseringeksponering» det risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 for en eksponering omhandlet i artikkel 140 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2013/36/EU,
- 4) «hjemstedet til skyldneren («obligor»))» den medlemsstaten eller det tredjelandet der den fysiske eller juridiske personen som er institusjonens motpart i en generell kreditteksponering, utsteder av et finansielt instrument som ikke inngår i handelsporteføljen, eller motpart i en eksponering utenfor handelsporteføljen, vanligvis er bosatt (for en fysisk person) eller har sitt forretningskontor (for en juridisk person); for en juridisk person hvis faktiske hovedkontor er i en annen medlemsstat eller et annet tredjeland enn forretningskontorets medlemsstat eller tredjeland, betyr «hjemstedet til skyldneren («obligor»))» det faktiske hovedkontorets medlemsstat eller tredjeland,
- 5) «hjemstedet til debitoren («debtor»))» den medlemsstaten eller det tredjelandet der den fysiske eller juridiske personen som er utsteder av det finansielle instrumentet i handelsporteføljen eller motpart i en handelsporteføljeeksponering, vanligvis er bosatt (for en fysisk person) eller har sitt forretningskontor (for en juridisk person); for en juridisk person hvis faktiske hovedkontor er i en annen medlemsstat eller et annet tredjeland enn forretningskontorets medlemsstat eller tredjeland, betyr «hjemstedet til debitoren («debtor»))» det faktiske hovedkontorets medlemsstat eller tredjeland,
- 6) «inntekts beliggenhet» den medlemsstaten eller det tredjelandet der eiendelene som genererer inntektene som er hovedkilden for tilbakebetaling av forpliktelsen i forbindelse med en eksponering mot spesialiserte foretak, har sin beliggenhet,
- 7) «utenlandsk eksponering» en generell kreditteksponering hvis skyldner ikke har sin beliggenhet i institusjonens hjemstat,
- 8) «eksponering mot spesialiserte foretak» generelle kreditteksponeringer som har kjennetegnene omhandlet i artikkel 147 nr. 8 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikkel 2

Generelle kreditteksponeringers beliggenhet

- 1) Alle generelle kreditteksponeringer som ikke er omfattet av nr. 2–5 i denne artikkelen, skal henføres til hjemstedet til skyldneren.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- 2) Generelle kreditteksponeringer mot innretninger for kollektiv investering (IKI) som omhandlet i artikkel 112 bokstav o) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal henføres til hjemstedet til skyldneren i de underliggende eksponeringene. Dersom det finnes flere hjemsteder for skyldnerne i de underliggende eksponeringene til en bestemt IKI-eksponering, kan artikkel 4 nr. 2 i denne forordningen også få anvendelse på den IKI-eksponeringen.
- 3) Eksponeringer mot spesialiserte foretak som omhandlet i artikkel 147 nr. 8 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal henføres til inntektens beliggenhet.
- 4) Generelle kreditteksponeringer mot øvrige poster som omhandlet i artikkel 112 bokstav q) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal henføres til institusjonens hjemstat dersom institusjonen ikke kan identifisere skyldneren i disse eksponeringene.
- 5) Følgende generelle kreditteksponeringer kan henføres til en institusjons hjemstat:
 - a) Eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering som omhandlet i artikkel 112 bokstav o) i forordning (EU) nr. 575/2013 dersom institusjonen ikke kan identifisere hjemstedet til skyldneren eller skyldnerne i de underliggende eksponeringene basert på opplysninger som foreligger internt eller er tilgjengelig eksternt, uten uforholdsmessig stor innsats.
 - b) Utenlandske eksponeringer hvis samlede omfang ikke overstiger 2 % av summen av generelle kreditteksponeringer, handelsporteføljeksponeringer og verdipapiriseringseksponeringer for denne institusjonen. Summen av generelle kreditteksponeringer, handelsporteføljeksponeringer og verdipapiriseringseksponeringer beregnes ved å utelukke generelle kreditteksponeringer med beliggenhet i samsvar med bokstav a) i dette nummeret og med nr. 4.
- 6) Institusjonene skal beregne prosentsatsen omhandlet i nr. 5 bokstav b) både på årsbasis og på ad hoc-basis. En ad hoc-beregning er påkrevd når det inntreffer en hendelse som påvirker institusjonens finansielle eller økonomiske situasjon.

Artikkel 3

Handelsporteføljeksponeringers geografiske beliggenhet

- 1) Med forbehold for nr. 2 og 3 skal handelsporteføljeksponeringer henføres til hjemstedet til debitoren.
- 2) For handelsporteføljeksponeringer som er underlagt kravene til ansvarlig kapital i tredje del, avdeling IV, kapittel 5 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal institusjonene fastsette den geografiske beliggenheten ved å multiplisere deres samlede risikovektede eksponeringsbeløp med forholdet mellom
 - a) kravene til ansvarlig kapital for underporteføljer oppdelt etter geografisk beliggenhet fastsatt i samsvar med modellen angitt i tredje del, avdeling IV, kapittel 5 i forordning (EU) nr. 575/2013 og
 - b) summen av kravene til ansvarlig kapital fastsatt i bokstav a) på tvers av alle geografiske beliggenheter.
- 3) Institusjoner hvis samlede handelsporteføljeksponeringer ikke overstiger 2 % av deres samlede generelle kreditteksponeringer, handelsporteføljeksponeringer og verdipapiriseringseksponeringer, kan henføre disse eksponeringene til institusjonens hjemstat.
- 4) Institusjonene skal beregne prosentsatsen omhandlet i nr. 3 både på årsbasis og på ad hoc-basis. En ad hoc-beregning er påkrevd når det inntreffer en hendelse som påvirker institusjonens finansielle eller økonomiske situasjon.

Artikkel 4

Verdipapiriseringseksponeringers geografiske beliggenhet

- 1) En verdipapiriseringseksponering skal henføres til hjemstedet til skyldneren i de underliggende eksponeringene.
- 2) Dersom det finnes flere hjemsteder for skyldneren i de underliggende eksponeringene til en bestemt verdipapiriseringseksponering, kan denne eksponeringen henføres til hjemstedet til skyldneren i de underliggende eksponeringene med den høyeste andelen av de underliggende verdipapiriseringseksponeringene.

3) Verdipapiriseringseksponeringer der det ikke foreligger opplysninger om underliggende verdipapiriseringseksponeringer, kan henføres til institusjonens hjemstat dersom institusjonen ikke kan identifisere den underliggende skyldneren basert på tilgjengelige eksisterende opplysninger fra interne eller eksterne kilder, eller dersom det må nedlegges en uforholdsmessig stor innsats for å innhente disse opplysningene.

Artikkel 5

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 4. juni 2014.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President
